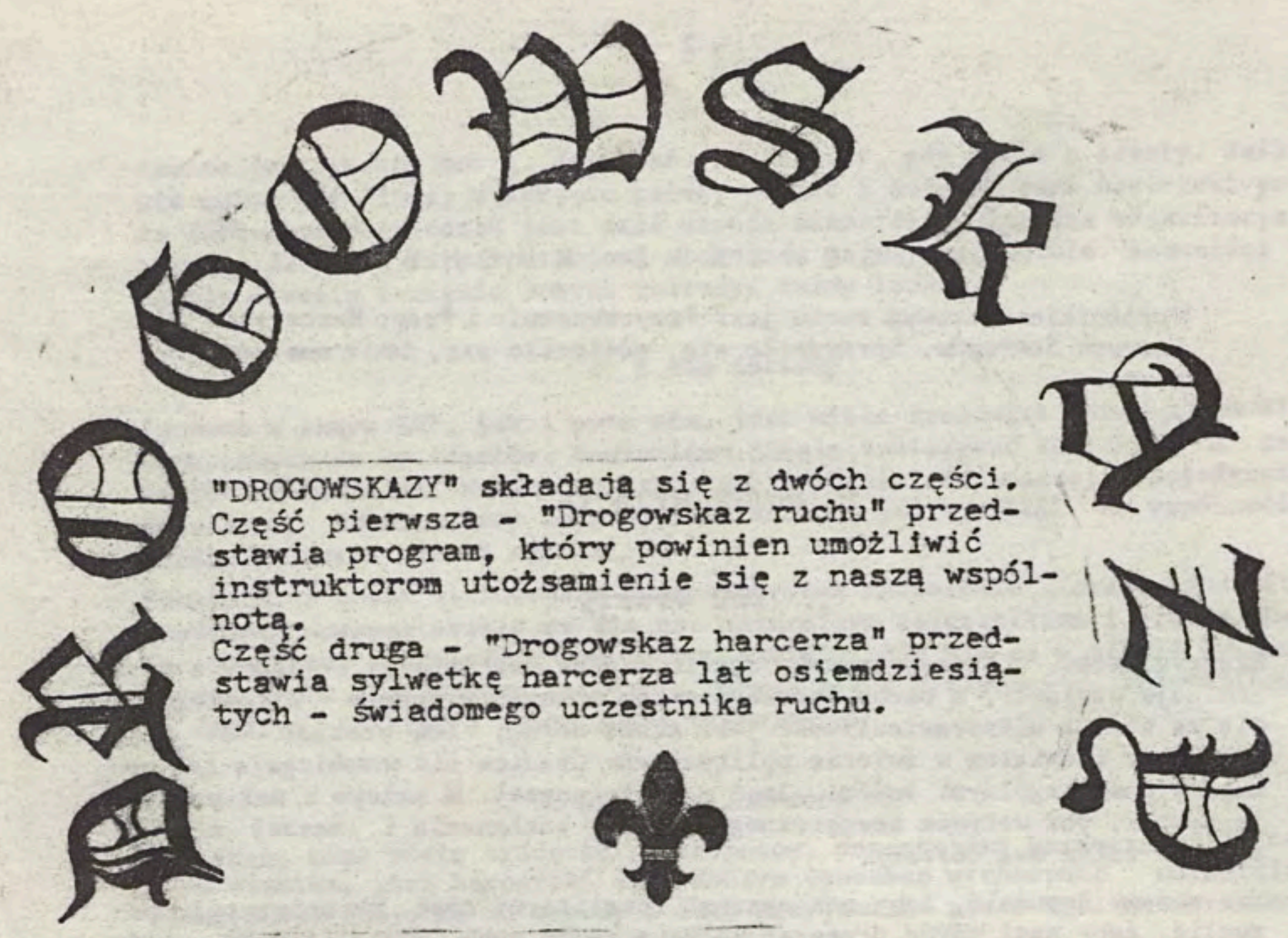

Colour Chart #13

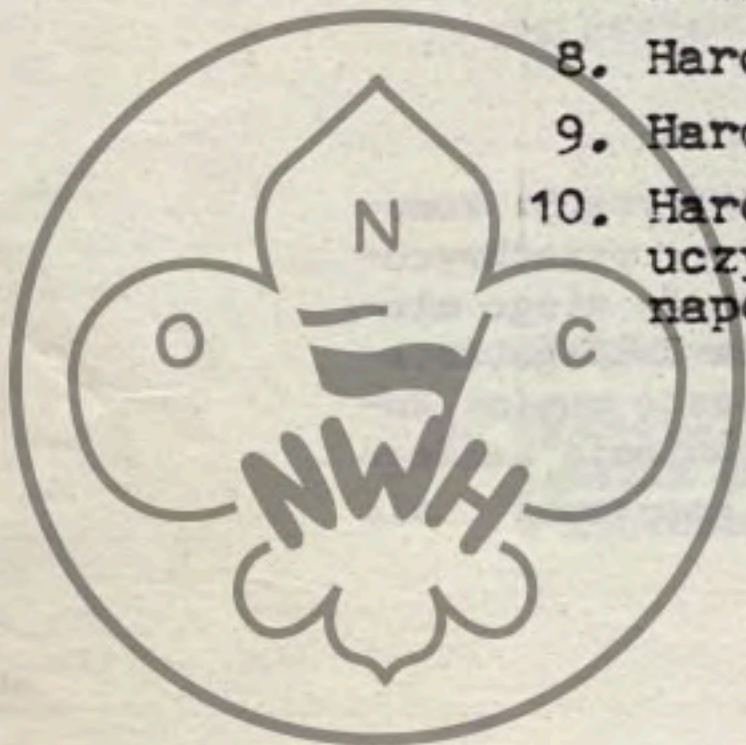
"DROGOWSKAZY" składają się z dwóch części. Część pierwsza - "Drogowskaz ruchu" przedstawia program, który powinien umożliwić instruktorom utożsamienie się z naszą wspólnotą. Część druga - "Drogowskaz harcerza" przedstawia sylwetkę harcerza lat osiemdziesiątych - świadomego uczestnika ruchu.

PRZYRZECZENIE HARCERSKIE

Mam szczerą wolę całym życiem pełnić służbę Bogu i Polsce, nieść chętną pomoc bliźnim i być posłusznym Prawu Harcerskiemu.

PRAWO HARCERSKIE

1. Harcerz służy Bogu i Polsce i sumiennie spełnia swoje obowiązki.
2. Na słowie harcerza polegaj jak na Zawiszy.
3. Harcerz jest pożyteczny i niesie pomoc bliźnim.
4. Harcerz w każdym widzi bliźniego. A za brata uważa każdego innego harcerza.
5. Harcerz postępuje po rycersku.
6. Harcerz miłuje przyrodę i stara się ją poznać.
7. Harcerz jest karny i posłuszny - rodzicom i wszystkim swoim przełożonym.
8. Harcerz jest zawsze pogodny.
9. Harcerz jest oszczędny i ofiarny.
10. Harcerz jest czysty w myśli, mowie i uczynkach, nie pali tytoniu, nie pije napojów alkoholowych.

archiwum

DROGOWSKA Z RUCHU

Wyróżnikiem ideowym ruchu jest Przymierzenie i Prawo Harcerskie Szarych Szeregów. Sprawdziło się, uświęciło się, takie nam odebrano.

I. PUNKT WYJŚCIA

1. Dwa światy

Rzeczywistość, w której żyjemy, dzieli się na dwa światy: w jednym z nich dominują wartości, a osoba ludzka jest doceniana; w drugim - człowieka ma się za nic, a niesprawiedliwość jest stałą normą. Ten podział nie jest wyłącznie podziałem w świecie politycznym. Granice nie przebiegają też pomiędzy poszczególnymi ludźmi. Jest o wiele gorzej. W każdym z nas powstają powoli, pod wpływem zewnętrznego ucisku, zakłamania i naszej na nie zgody - takie dwa obszary.

Nie możemy dopuścić, żeby nas ogarnął totalitarny cień. Nie możemy też pozwolić, żeby nasz naród przegrał walkę z samym sobą. Totalitaryzm nigdy nie pokona świadomych swej godności ludzi. W rzeczywistości świat przemocy jest słaby wewnętrznie i pusty.

Ale walka z tym światem jest trudna. Każdy, kto >zwalcza< i >unicestwia< przeciwnika, może sam stopniowo nabrać pogardy dla ludzi. Może się stać taki sam, jak >zwalczany< przeciwnik. My nie zamierzamy być takimi. Chcemy wyłącznie budowania; budowania nowego świata z nas samych; budowania świata miłości chrześcijańskiej, prawdy, wiary, sprawiedliwości i piękna.

To jest najogólniejsza wizja naszych zmagania. My, instruktorzy ruchu harcerskiego, mamy także konkretnie wytyczoną drogę - nasz program. Ten program przedstawia poniższy tekst. Jest on adresowany do wszystkich świadomych instruktorów i wychowawców.

2. Społeczeństwo niezależne

Polskie społeczeństwo nie poddaje się całkowicie naciskowi obcej ideologii i władzy. Powstają ośrodki myśli i działań całkowicie niezależne od narzuconych koncepcji i sposobów życia - wspólnoty silne duchem i czynem. Takich wspólnot, powiązań, ośrodków i działań jest coraz więcej. Wszyscy my razem i w swoich wspólnotach tworzymy SPOŁECZEŃSTWO NIEZALEŻNE od przemocy i narzuceń. Dla takiego społeczeństwa chcemy wychowywać obywateli. Do niego zmierza program harcerstwa, który tu przedstawiamy.

3. Nasz stosunek do ZHP

ZHP jest organizacją przechwyconą i wykorzystywaną do indoktrynacji komunistycznej. Równocześnie jednak, podobnie jak w całym naszym przechwyconym państwie, działają w nim zastępy i drużyny, przychodzi do niego młodzież. Dlatego, mimo wszelkich zastrzeżeń, jest ZHP terenem naszego działania, naszej instruktorskiej pracy; w pracy tej jednak często musimy decydować się na kompromis, a granice kompromisu są sprawą sumienia każdego z nas. Pamiętamy, że wychowujemy młodzież, a w wychowaniu kompromis nie

zawsze jest rzeczą dobrą. Jest zaś: zawsze zły, gdy idzie o ideały. Jeśli nie można już dłużej w ZHP, to należy odejść i budować ruch harcerski poza ZHP. Ponieważ jednak jest dziś utopią niezależna, legalna organizacja, a także dlatego, że pozostawioną młodzieżą zajmą się chętnie komuniści - należy w swoim sumieniu dobrze rozważyć każdy krok.

4. Z kim idziemy

Zarówno w samym ZHP, jak i poza nim, jest wiele środowisk wychowujących dla tych samych co my ideałów. Powinniśmy ciągle nawiązywać kontakty, a raz nawiązane umacniać. Musimy tworzyć ruch wspólnie, bo inaczej, pojedynczo działając, łatwo możemy zaprzepaścić włożone już wysiłki. We wspólnocie środowisk nasza siła i szansa.

Powstałe, i coraz liczniejsze duszpasterstwa harcerskie oraz rozmaite wspólnoty duszpasterskie są dla nas naturalnym sojusznikiem i pomocą. Dają one naszej młodzieży i nam ogromnie wiele, ale nie są w stanie wykonać za nas pracy. Zasadnicze działanie odbywa się w drużynach - sojusznikami są rodzice, Kościół i różne ruchy niezależne.

5. Dlaczego harcerstwo?

Dlaczego, mimo wielu trudności i kłopotów, pozostajemy harcerzami? Bo, naszym zdaniem, ruch harcerski jest dobrym sposobem wychowania obywateli Rzeczypospolitej. Ma on metody i idee przyjmowane przez ogół społeczeństwa jako naturalne. Jest Polsce potrzebny.

II. PERSPEKTYWA

- czyli cele odległe

Chcemy uczestniczyć w tworzeniu SPOŁECZEŃSTWA NIEZALEŻNEGO. Sądzymy, że dzisiaj jest to najlepsza forma istnienia społeczeństwa polskiego. Dążymy do tego - do realnej niepodległości. Czynimy to przez kształtowanie ludzi, którzy:

- tworzą i przechowują wartości kultury polskiej niezależnie od zewnętrznych nacisków
- wychowują dzieci w duchu niezawisłości narodowej i ideowej
- odpierają skutecznie napór ideologii komunistycznej i zawartej w niej totalitarnej wizji świata
- budują niezależne wspólnoty i osiągają zbiorowym, przemyślanym wysiłkiem wspólne cele
- zapewniają swojej rodzinie, wspólnocie, grupie, niezależność materialną, duchową i kulturalną w istniejących warunkach, a więc nawet trudności wykorzystują do własnych celów
- tworzą wizje przyszłości, Polski Niepodległej (choćby tylko duchowo) i są przygotowanymi do ich realizacji.

III. ZADANIA HARCERSTWA

- czyli co robić

Przed harcerstwem stoją takie cztery zadania:

1. *Wychowywanie* - a więc budowanie postaw ludzkich zgodnie z chrześcijańskim duchem miłości bliźniego, przygotowywanie człowieka do życia w społeczeństwie, pomoc w odnajdywaniu własnej drogi życiowej.

2. Przygotowanie człowieka do uczestnictwa w życiu społeczeństwa niezależnego - a więc do życia w tworzonym przez nas świecie wyraźnie oddzielnym od świata totalitarnego.
3. Eliminowanie efektów oddziaływania totalitaryzmu na człowieka - a więc negacja zła widzianego dookoła, wyjaśnianie ideologii totalitarnej, odpieranie na nią, eliminowanie ideologicznych wpływów szkoły i środków społecznego przekazu. Jest to także >odkłamwanie< świata.
4. Służba społeczeństwu - a więc konkretne działanie na "zewnątrz" procesu wychowawczego, pozostawianie śladów naszej pracy w społeczeństwie, przyjmowanie i wykonywanie zadań, których się po nas społeczeństwo spodziewa.

Właściwie są to tylko dwa zadania: *wychowanie obywatela i służba społeczeństwu*. Zadania określone jako 2 i 3 wchodzi oczywiście w skład procesu wychowawczego, ale są one dzisiaj na tyle ważne, że stają się wręcz oddzielnymi zagadnieniami, jakimi żyje nasz ruch.

Służby społeczeństwu, które są naszym niewątpliwym zadaniem i obowiązkiem, mają dwa aspekty. Pierwszy z nich to aspekt wychowawczy względem podejmującego te służby harcerza. Drugi z nich - to realna pomoc i faktyczne współtworzenie podstaw istnienia społeczeństwa niezależnego.

IV. SYLWETKA CZŁOWIEKA

- czyli kogo wychowywać

Rzeczywistym celem wychowania harcerskiego jest Człowiek. Dopiero ludzie tworzą społeczeństwo. Nasi wychowankowie muszą w dzisiejszej sytuacji aktywnie i sprawnie inicjować życie społeczne narodu. Zwłaszcza ważna jest tu umiejętność wspólnej pracy, zbiorowego podejmowania wysiłku. Chcemy, aby wychowankowie nasi byli ludźmi:

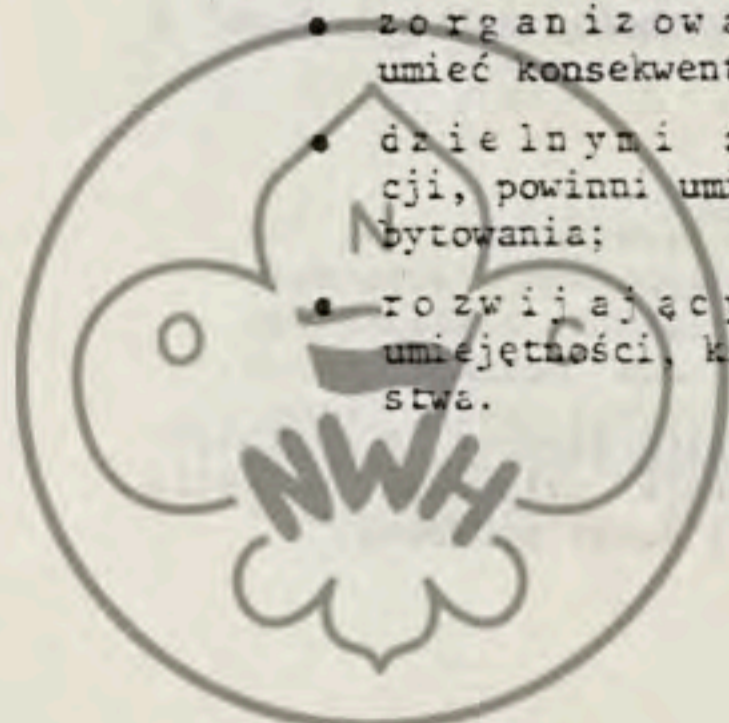
- **prawnymi** - powinni być stabilni moralnie, kierować się w życiu wskazaniami przyrzeczenia i prawa harcerskiego;
- **samodzielnymi** - żeby sami, indywidualnie, określali się w świecie wartości, sami odnajdywali własne życiowe cele, sami podejmowali zadania i prace zaganem ich potrzebne;
- **społecznymi** - żeby potrafili podejmować zbiorowe prace, aby nie tracąc z własnej godności, poddawali się demokratycznemu kierownictwu dla osiągnięcia wspólnego celu;
- **czynnymi** - od nich ma wychodzić społeczna inicjatywa, oni mają tworzyć społeczne życie, rozpoczynać działania;
- **zorganizowanymi** - powinni umieć zrobić to, co obmyślą, powinni umieć konsekwentnie, sprawnie i skutecznie działać;
- **działelnymi życiowo** - powinni dawać sobie radę w każdej sytuacji, powinni umieć świadomie kształtować swoje życie i swoje warunki bytowania;
- **rozwijającymi się** - otwartymi na wiedzę, zdobywającymi nowe umiejętności, kształtującymi swój zawód zgodnie z potrzebami społeczeństwa.

V. KIERUNKI DZIAŁANIA

- czyli jak robić

1. Budowanie wspólnot, czyli tworzenie grup o bardzo mocnej więzi ideowej i emocjonalnej, opartych na zaufaniu i solidarności, dążących do wspólnego dla wszystkich członków celu. W drużynie młodszej będzie to wspólnota przygody, gry harcerskiej i związanych z nią przeżyć; w drużynie starszej wspólnota myśli i czynów; w ruchu harcerskim budowanie więzi wspólnot-drużyn, związków drużyn, duszpasterstw.
2. Służba społeczeństwu, czyli wyszukiwanie w swoim środowisku ludzi i spraw, które wymagają pomocy harcerskiej, wynikają z rzeczywistych potrzeb, są ideowo jednoznaczne i oceniane jako ważne zarówno przez harcerzy, jak i ogół społeczeństwa. W drużynie młodszej będzie to służba rodzinie, starszym, chorym, rówieśnikom; w drużynie starszej będzie to również służba sprawie narodowej reprezentowanej przez Kościół i niezależne ruchy społeczne - czyli służba społeczeństwu niezależnemu.
3. Praca nad sobą, czyli kształtowanie cech charakteru, cnót i umiejętności. W drużynie młodszej będzie to prowadzenie harcerza w jego pracy nad sobą, uczenie go zaradności życiowej oraz uzewnętrznianie jego zainteresowań i pasji; w drużynie starszej będzie to wymaganie od harcerza pracy nad własnym charakterem, rozwoju i doskonalenia się w wybranych umiejętnościach, dziedzinie wiedzy czy twórczości. Pewnym dodatkowym kierunkiem zawartym w pracy nad sobą jest samokształcenie, czyli inicjowanie i rozwijanie wszelkich sposobów indywidualnego, aktywnego zdobywania wiedzy. W drużynie starszej będzie to szukanie własnej drogi, odnajdywanie korzeni, szukanie dróg dalszego kształcenia, a także zdobywanie wiedzy zakazanej i pomijanej.
4. Mistrzostwo, czyli przekazywanie wzorów i postaw przez autentyczny instruktor; praca instruktora taka, żeby jego rzeczywiste poglądy i postawy wywierały wpływ na wychowanków. Oznacza to znaczną samodzielność, a nawet niezależność instruktorów. Oznacza to poważniejszą niż dotąd wzorcowość instruktorów. W drużynie młodszej oznacza to prawych, dobrze metodycznie przygotowanych instruktorów; w drużynie starszej muszą oni ponadto być w bardzo bliskich stosunkach z harcerzami; dla ruchu oznacza to ogromne wzmocnienie prac z instruktorami.
5. Kształcenie świadomych wychowawców, czyli przygotowywanie instruktorów do zupełnie samodzielnej (a może nawet samotnej) działalności w duchu naszego programu. Oznacza to w drużynie młodszej prowadzenie ciągłych prac, mających na celu znakomite metodyczne przygotowanie funkcyjnych; w drużynach starszych rozwijanie kształcenia metodycznego i budowanie przyszłego instruktora; w ruchu harcerskim ciągłe szkolenie instruktorów i budowanie wysokiego poziomu ich świadomości.
6. Gra harcerska, czyli ciągle stwarzanie sytuacji, w których przy zachowaniu elementu przygody i niezwykłości harcerz będzie musiał się wykazać odpowiednimi cechami charakteru. W drużynie młodszej będą to sprawności, próby, harce, gry terenowe i przygody; w drużynie starszej będzie to nado wyczyn i próby samego siebie. Ważnym elementem gry harcerskiej powinien być też fizyczny rozwój harcerzy.

Te kierunki działań obrazują na co kładziemy nacisk przy tworzeniu programów drużyn. Te zadania i sprawy uważamy dzisiaj za najpilniejsze. Bez nich

archiwum

nasza działalność stanie się niecelowa, mało ciekawa, a co ważniejsze, może nie prowadzić nas do głównego celu: IDEI. Założeniem podstawowym jest dla nas stosowanie w pracy zasad metody harcerskiej. Właściwa praca harcerska to powyższe kierunki i zadania realizowane metodą harcerską. Metoda ta jest skrótowo wyłożona w programie kursu podharc mistrzowskiego *Szarych Szeregów*. "Skoła za lasem" (ew. w "Całym życiu" str. 210, w tzw. ręce metodyki) oraz we "Wskazówkach dla skautmistrzów" B.P., a także w *Ewy Grodeckiej* "O metodzie harcerskiej i jej stosowaniu". Należy jeszcze zaznaczyć, że powyższe kierunki to nie wszystkie drogi, po których idą nasze drużyny, a jedynie najważniejsze, wspólne.

VI. WYKONAWCA

- czyli kto ma to robić

Kierunki programowe będzie wprowadzał w swojej drużynie drużynowy. Musi mieć jasno postawione i sprecyzowane zadania. Zadania te są integralną częścią programu. Niewykonywanie ich uniemożliwi realizację działań w duchu naszych kierunków.

1. Zadania stawiane przed drużynowym:

- uniezależnienie się od przechwyconych struktur organizacji i eliminowanie z pracy drużyny treści sprzecznych ideowo z naszą wizją
- samodzielne konstruowanie programu drużyny, dobre jej prowadzenie metodą harcerską
- zachowywanie i przekazywanie tradycji harcerskiej
- utrzymywanie braterskich kontaktów z innymi drużynami ruchu oraz osobistych kontaktów z ruchem
- wychowanie i przygotowanie następcy

2. Sylwetka drużynowego

Jeżeli drużynowy, którego postawiono przed powyższymi zadaniami, chce je zrealizować idąc w duchu naszego programu, to musi wziąć pod uwagę także i to, że sam sobą ma prezentować przenoszone wartości. Sylwetka drużynowego to cztery >zalecenia< do pracy nad sobą, a także do pracy metodycznej na dziś. Odpowiadają one różnym sferom oddziaływania drużynowego:

- przywódczej
- duchowej
- wspólnotowej
- emocjonalnej

Drużynowy powinien być więc:

- wodzem, czyli odważnym i samodzielnym, odpowiedzialnym przywódcą, kształtującym swoją drużynę według własnej koncepcji;
- mistrzem, czyli przewodnikiem w świecie wartości, wskazującym drogę, po której sam także kroczy, kształtującym się wraz z harcerzami, szanującym ich godność i indywidualność;
- starszym bratem, czyli jednym z harcerzy, także pracującym nad sobą, rozwijającym się i dającym przykład;
- przyjacielem, czyli osobą zaufaną, utrzymującą indywidualne kontakty, również poza drużyną, z harcerzami i ich rodzicami.

VII. SPOSOBY

- czyli jak zorganizować się do pracy

1. Ośrodkami inicjatywy, myśli programowej i metodycznej są środowiska harcerskie wielkich miast we współpracy z pobliskimi, mniejszymi środowiskami.
2. Głównymi ogniskami działania są drużyny, a tam gdzie to możliwe, szczepy i kręgi instruktorskie. W środowiskach bardzo mocnych należy dążyć do oddziaływania na komendy hufców; w środowiskach rozproszonych lub nękanych, w których niemożliwe jest utożsamianie się z ruchem całych drużyn lub szczepów, ośrodkami skupienia powinny być duszpasterstwa harcerskie.
3. Podstawą więzi ruchu jest bliska współpraca drużyn z różnych miast i regionów kraju, przejawiająca się w organizowaniu odwiedzin, wspólnych wycieczek i obozów, biegów na stopnie, kursów, imprez towarzyskich.
4. Wspólną myśl programową i metodyczną określają konferencje i kursy instruktorskie.
5. Podstawowe zadania starszyny środowisk obejmują:
 - prowadzenie kursów metodycznych, tam, gdzie to możliwe, kursów instruktorskich drużynowych i podharc mistrzowskich;
 - prowadzenie kursów selektywnych, na szczególnie wysokim poziomie, z zajęciami rozwijającymi uczestników intelektualnie, z postawieniem wysokich wymagań w zakresie postaw, wiedzy i umiejętności;
 - organizowanie imprez środowiskowych - jubileuszów drużyn, obchodów świąt narodowych, "dnia myśli braterskiej", rocznic harcerskich itp.;
 - opracowywanie i przekazywanie materiałów metodycznych, poradników, programów kursów itp.;
 - organizowanie wspólnych prac komisji stopni harcerskich środowiska.

ZAKONCZENIE

Wychowanie ma charakter długofalowy. Wymaga szczególnej wytrwałości i cierpliwości. W pracy tej głównym zaleceniem powinno być hasło "nie wolno kłamać". Warunkiem skutecznego wychowywania harcerskiego jest umiejętne wykorzystanie naturalnych zainteresowań harcerzy - a więc baden-powellowska WĘDKA. Nie mówiliśmy nic o niej, a przecież z nią bywa najwięcej problemów. Nie ma na WĘDKĘ recept - trzeba uważnie wsłuchiwać się w życie harcerzy, mieć oczy i uszy otwarte.

DROGOWSKAZ HARCERZA

*"Mam szczerą wolę całym życiem pełnić służbę Bogu i Polsce,
nieść chętną pomoc bliźnim i być posłusznym prawu harcerskiemu."*

I. DROGA

1. Jesteś harcerką-harcerzem. Co to znaczy? Co dzisiaj, w latach osiemdziesiątych, oznacza "być harcerzem"?
2. Być harcerzem - to kierować się w życiu prawem harcerskim; wszystko inne jest nieistotne, nieistotna jest forma, ważna jest treść. Można być harcerzem nie nosząc munduru, nie należąc do żadnej drużyny. "Raz skautem - całe życie skautem" - a przecież życie nie kończy się na uprawianiu harcerstwa.
3. Na co dzień spotykasz dwa przeciwstawne światy: świat miłości i świat walki. "Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego" - "Walka klas jest podstawą całego rozwoju i jego siłą napędową".
4. Prawo harcerskie przynależy do świata miłości, nie do świata walki. Wskazuje, jak miłość bliźniego przekładać na język czynów, określa reguły gry.
5. Służ - matce, ojcu, ludziom. Dawaj świadectwo prawdzie. Pomagaj potrzebującym. W każdym zauważaj człowieka. Bądź rycerski. Kochaj świat. Panuj nad sobą. Pogodnie znoś trudności. Oszczędzaj i dziel się z innymi. Panuj nad swymi zmysłami i nałogami. - Oto nasze reguły gry.
6. Jaki jesteś - a jaki mógłbyś być? Weź ster w swoje ręce - to właśnie praca nad sobą, doskonalenie się, szukanie drogi. Prawo harcerskie to zbiór wskazań do pracy nad sobą, igła busoli,
7. Żyj pełnią życia. Ucz się, zdobywaj zawód, bądź dobry w wybranej dziedzinie. Wyrabiaj sobie pogląd na świat, na otaczającą Cię rzeczywistość. Bądź wolny - kto Cię może zniewolić? Wyżywaj się w swych pasjach. Twórz. Kochaj. Ciesz się życiem - ale rób czasem rachunek sumienia.

II. WSPÓLNOTA

Harcerstwo to wspólnota drużyny złączonej przyrzeczeniem i prawem harcerskim. Dążenie do ideału, zaufanie i przyjaźń, wspólne plany i działania - są treścią wspólnoty. Drogi wspólnoty prowadzą w kilku kierunkach. Kierunki te określają również Twój rozwój.

III. KIERUNKI

1. "Szukajcie przyjaciół". Szukaj ich w drużynie, w innych drużynach naszego ruchu, poza harcerstwem. Ludzi myślących podobnie jak my jest wielu. Pamiętaj, że harcerskie serca biją również na obczyźnie.
2. "Służba". Wyszukuj w swoim otoczeniu ludzi i sprawy, które wymagają

pomocy harcerskiej. Powinny to być rzeczy konkretne - walka z alkoholizmem, narkomanią, opieka nad dziećmi, chorymi, służba sprawie narodowej. Zdobywaj dla harcerskich idei swoich kolegów nie-harcerzy.

3. "Jak na Lawiszy". Bądź prawy i uczciwy, walcz z kłamstwem, obłudą i karierowiczostwem. Pracuj nad swoim charakterem. Wzoruj się na naszych poprzednikach - *Andrzeju Mańkowskim*, skautach walczących o niepodległość Polski, harcerzach z *Szarych Szeregów*.
4. "Wyżej poprzeczkę". Zdobywaj konkretne umiejętności i wiedzę. Poznawaj prawdziwą historię Polski i harcerstwa. Szukaj dostępu do informacji nie obciążonych propagandą ideologiczną. Zdobywaj umiejętności szczególne - organizowania i kierowania ludźmi, zachowania się w trudnych sytuacjach.
5. "Harcerz w polu". Rozwijaj swoje umiejętności harcerskie, również w tradycyjnych technikach harcerskich. Dąż do mistrzostwa. Rozwijaj się fizycznie. Opanuj dobrze jedną z umiejętności sportowych: pływanie, narciarstwo, dzudo itp. Poddaj się próbom wyczynu turystycznego.

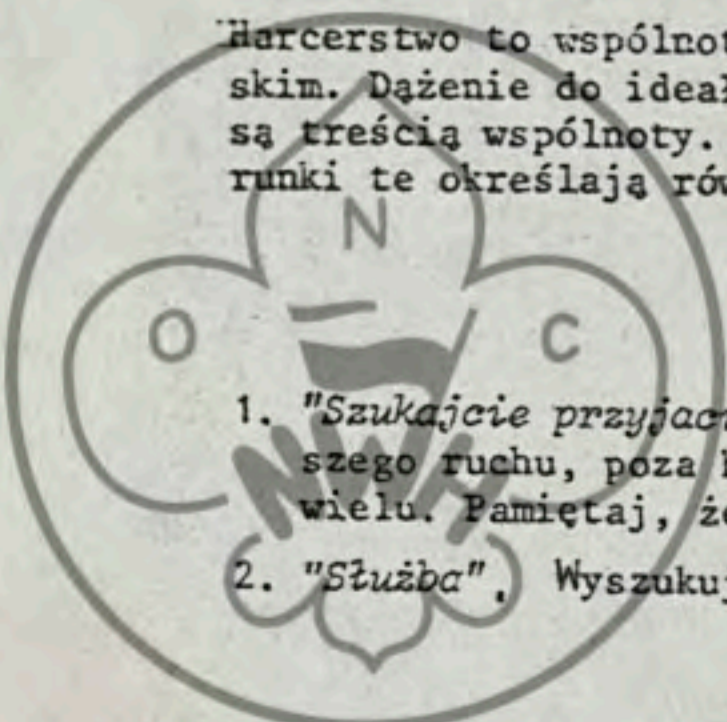
IV. WSKAZÓWKI

1. Bądź roztropny i nie daj się prowokować; być może, ktoś będzie chciał Cię kupić lub szantażować. Nie daj się.
2. Nie miej zbyt "długiego" języka. Połowa kłopotów wynika z gadulstwa i głupoty.
3. Pamiętaj, że ci, którzy lekceważą jedyny zakaz zawarty w prawie harcerskim - picia alkoholu i palenia tytoniu - są nam obcy, pomimo, że noszą krzyż harcerski.

V. WIARA

Jeśli jesteś wierzący - pamiętaj, że masz prawo w mundurze harcerskim uczęszczać do kościoła, brać udział dobrowolnie - sam lub we wspólnocie z innymi podobnie myślącymi i czującymi - w obrzędach religijnych. Konstytucja zapewnia Ci prawo wolności wyznania, a statut ZHP zabronić Ci tego nie może.

*O, Panie, Boże Ojczyzny nasz
W opiece swej nas miej
Harcerskich serc Ty drgnienia znasz
Nam pomoc zawsze chciej.
Wszak Ciebie i Ojczyznę
Miłując chcemy żyć
Harcerskim prawom w życia dniach
Wiernymi zawsze być.*

archiwum

cena 50
złotych
polskich

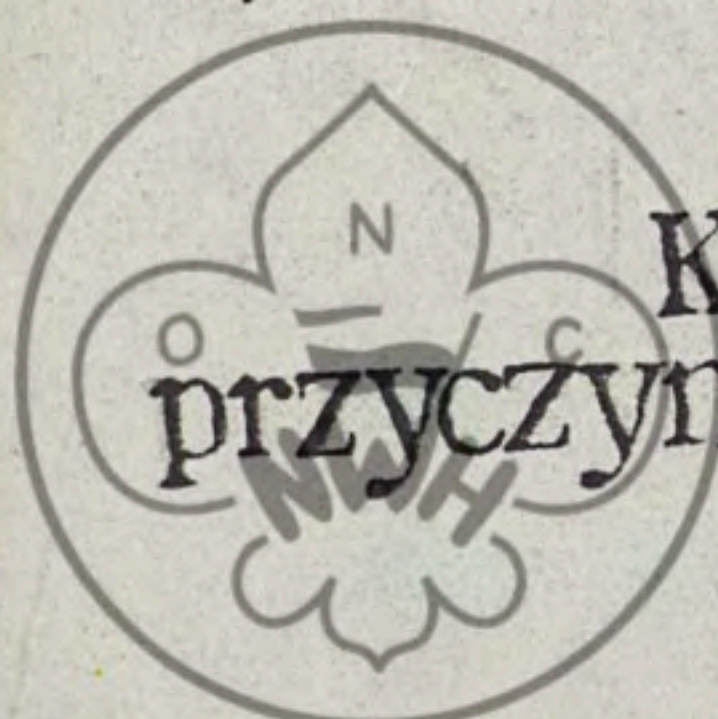
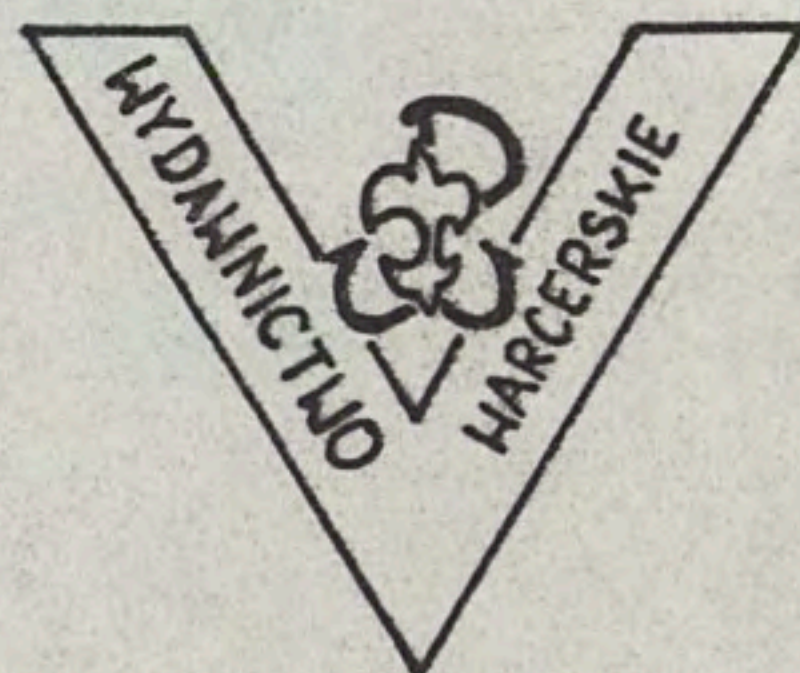
Spis treści

DROGOWSKAŻ RUCHU

I. PUNKT WYJSCIA	2
1. Dwa światy	2
2. Społeczeństwo niezależne	2
3. Nasz stosunek do ZHP	2
4. Z kim idziemy	3
5. Dlaczego harcerstwo?	3
II. PERSPEKTYWA - czyli cele odległe	3
III. ZADANIA HARCERSTWA - czyli co robić	3
IV. SYLWETKA CZŁOWIEKA - czyli kogo wychowywać...	4
V. KIERUNKI DZIAŁANIA - czyli jak robić	5
VI. WYKONAWCA - czyli kto ma to robić	6
VII. SPOSOBY - czyli jak zorganizować się do pracy	7
ZAKOŃCZENIE	7

DROGOWSKAŻ HARCERZA

I. DROGA	8
II. WSPÓLNOTA	8
III. KIERUNKI	8
IV. WSKAZÓWKI	9
V. WIARA	9

Kupując jeden egzemplarz
przyczyniasz się do rozdania drugiego.

archiwum